

הדברים הללו אל רבי שמעון, הניח ידו בראשו של רבי יוסי וברכו, ואמר, יפה אמרת וכך זה. אמר לו, מנין לך? אמר לו, כך למדתי מאבי שהיה אומר משמו של רב המנונא סבא.

יום אחד היה יושב רבי שמעון בשער של צפורי. אמר לו רבי ייסא, זה שאמר רבי יוסי מי עלה שמים וירד - פעם אחת אמר זה משה, אחר כך אמר זה הקדוש ברוך הוא, אחר כך אמר אלו ארבעה קשרים, אש רוח מים ועפר, וראיתי שמוננו ברכו?

אמר לו, ודאי שייפה אמר, וכך הוא, והכל דבר אחד, וכל הדברים התקיימו בקדוש ברוך הוא, וכלם עולים במשקל אחד. התרגש רבי ייסא בדברי רבי שמעון ואמר, ודאי כך זה, וכך למדנו משם מוננו בפעם אחרת. והכל יפה. (אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, אל תקרי בהבראם, אלא באברהם, שכתוב (תהלים פט) כי אמרתי עולם חסד יבנה.

(אבל)

אבל סוף הפתוב מהו אומר? שפתוב מה שמו ומה שם בנו פי תדע. מה שמו מילא, מה זה מה שם בנו? אמר לו, סוד הדבר הרי למדתי לרבי אלעזר בני. אמר לו, יאמר לו מורי, שהרי בחלומי שאלתי לפני מורי דבר זה, ואמר לי ושכחתי אותו. אמר לו, אם אמר - תזכר? אמר לו, ודאי, שהרי מה שלמדתי לפני מורי, יום זה נזכרתי.

אמר לו, סוד הדבר - הינו שפתוב (שמות ו) בני בכרי ישראל, וכתוב ישראל אשר בך אתפאר. ובסוד עליון, וזה נקרא בנו. אמר, תניח דעתו של מורי, שהרי סוד זה ידעתי. בין כך לא נזכר רבי ייסא, חלשה דעתו והלך לביתו. נרדם. הראו לו בחלום ספר אגדה אחד

דר' שמעון, אנה ידוי ברישיה דר' יוסי וברכיה, ואמר שפיר קא אמרת, והכי הוא. אמר ליה מנא לך. אמר ליה הכי אוליפנא מאבא, דהוה אמר משמיה דרב המנונא סבא. יומא חד הוה יתיב ר' שמעון בתרעא דצפורי, אמר ליה ר' ייסא, האי דאמר ר' יוסי, מי עלה שמים וירד וגו', זמנא חדא אמר, דא משה. לבתר אמר, דא קדשא בריך הוא. לבתר אמר, אליון ארבע קטירין אש רוח מים ועפר. וחימנא ליה למר דברכיה.

אמר ליה ודאי שפיר קא אמר, והכי הוא, וכלא חד מלה, וכלהו מלי אתקיימו בקודשא בריך הוא, וכלהו בחד מתקלא סלקא. אתרגיש ר' ייסא במלוי דר' שמעון, ואמר ודאי האי הכי הוא, והכי אוליפנא מקמיה דמר זמנא אחרא. וכלא שפיר. (אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, אל תקרי בהבראם, אלא באברהם. דכתיב, (תהלים פט) כי אמרתי עולם חסד יבנה. אבל)

אבל סופא דקרא מאי קא מיירי דכתיב, (משלי ל) מה שמו ומה שם בנו פי תדע. מה שמו תנינח, מה שם בנו מהו. אמר ליה, רזא דמלה הא אוליפנא לר' אלעזר ברי. אמר ליה, לימא לי מר, דהא בחלמי שאילנא קמיה דמר האי מלה, ואמר לי, ואנשינא לה. אמר ליה, אי אימא תדבר. אמר ליה ודאי. דהא מה דאוליפנא קמי דמר יומא דא אדפרנא.

אמר ליה רזא דמלה, היינו דכתיב, (שמות ו) בני בכורי ישראל וכתוב (ישעיה מט) ישראל אשר בך אתפאר. וברזא עלאה, והאי אקרי בנו. אמר ינוח דעתיה דמר, דהא רזא דא ידענא. אדהכי, לא אדפר ר' ייסא, חלש דעתיה, אזל לביתיה, אדמוך, אחזיאו ליה בחלמיה, חד ספרא דאגדתא, דהוה

שְׁהִיָּה כְּתוּב בּוֹ חֻכְמָה וְתַפְאֶרֶת
בְּמַקְדָּשׁוֹ.

הַתַּעֲוֵר וְהַלֵּךְ אֶל רַבִּי שְׁמַעוֹן.
נִשְׁק יָדוֹ וְאָמַר, כִּי רֵאִיתִי בַּחֲלוּם.
פַּעַם אַחֶרֶת רֵאִיתִי בַּחֲלוּם סֵפֶר
אֲגֻדָּה אֶחָד שֶׁהָרָאוּ לִפְנֵי, וְהָיָה
כְּתוּב בּוֹ חֻכְמָה וְתַפְאֶרֶת
בְּמַקְדָּשׁוֹ, חֻכְמָה לְמַעַלָּה, תַּפְאֶרֶת
לְמַטָּה, בְּמַקְדָּשׁוֹ אֲלֵיהֶם. וְכִי
רֵאִיתִי בַּחֲלוּם פַּעַם אַחַת וְכִי
מִצָּאתִי בְּפִי. אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן,
עַד עַכְשָׁיו אַתָּה תִּינוּק לְהַכְנִס בֵּין
קוּצְרֵי הַשָּׂדֶה, וְהָרִי הַכֵּל הָרָאוּ
לָךְ. וְהָיוּ שְׂפָתַיב מִה שָׁמוּ וּמִה
שָׁם בְּנוֹ כִּי תִדְעַ. חֻכְמָה שָׁמוּ,
תַּפְאֶרֶת בְּנוֹ.

וּמִשָּׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים. אֲשֶׁרִי
חָלְקוּ שֶׁל מִשָּׁה שְׁזָכָה לְכַבֹּד זֶה
שֶׁהַתּוֹרָה הַעֲיִדָה בְּשִׁבְלִי כִּי. (שְׁנָה
רַבִּי יְהוּדָה) בֹּא וְרֵאָה מִה בֵּין מִשָּׁה
לְשָׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם. שָׂאֵר בְּנֵי
הָעוֹלָם, כְּשֶׁעוֹלִים - עוֹלִים לְעֹשֶׁר,
עוֹלִים לְגִדְלָה, עוֹלִים לְמַלְכוּת.
אֲבָל בְּמִשָּׁה, כְּשֶׁעוֹלָה, מִה כְּתוּב?
וּמִשָּׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים. אֲשֶׁרִי
חָלְקוּ!

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, מִכָּאן אָמְרוּ
הַחֲבֵרִים, הֲבֵא לְטָהֵר מִסֵּעִין
אוֹתוֹ, שְׂכָתוֹב וּמִשָּׁה עָלָה אֶל
הָאֱלֹהִים. מִה כְּתוּב אַחֲרָיו?
וַיִּקְרָא אֵלָיו ה'. שְׁמִי שְׂרוּצָה
לְהַתְקַרֵּב, מִקְרָבִים אוֹתוֹ.

וַיִּקְרָא אֵלָיו מֵלֶאֱ ה' מִן הַהָר
לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְגו'.
רַבִּי יִצְחָק פָּתַח, (תְּהִלִּים סו) אֲשֶׁרִי
תִּבְחָר וְתִקְרָב יִשְׁכֵּן חֲצִירָךְ. אֲשֶׁרִי
חָלְקוּ שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם שֶׁהִקְדֹּשׁ
בְּרוּךְ הוּא הִתְרַצָּה בּוֹ וְקָרַב אוֹתוֹ
לְשֵׁרוֹת בְּתוֹךְ הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ,
שֶׁכֵּל מִי שֶׁהוּא הִתְרַצָּה בּוֹ
לְעַבֹדָתוֹ, רְשׁוּם הוּא מְרֻשָּׁמִים
שֶׁלְמַעַלָּה לְדַעַת, שֶׁהָרִי הוּא נִבְחָר
מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַקֹּדֶשׁ הַעֲלִיּוֹן
לְשֵׁרוֹת בְּמִדּוּרוֹ, וְכֵל מִי שֶׁנִּמְצָא

כְּתִיב בֵּיה, חֻכְמָה וְתַפְאֶרֶת בְּמַקְדָּשׁוֹ.
אֲתַעֲר, אֲזַל לְגִבְיָה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, נִשְׁק יָדָיו,
אָמַר, הִכִּי חֲמִינָא בְּחִלְמָא. זְמַנָּא
אַחֲרָא חֲמִינָא בְּחִלְמָא, חַד (דף ע"ט ע"ב) סִפְרָא
דְּאַגְדָּתָא דְּאַחֲזִיו קִמָּאִי, וְהָוָה כְּתִיב בֵּיה,
חֻכְמָה וְתַפְאֶרֶת בְּמַקְדָּשׁוֹ, חֻכְמָה לְעִילָא,
תַּפְאֶרֶת לְתַתָּא. בְּמַקְדָּשׁוֹ לְגִבְיָהּ. וְהִכִּי
חֲמִינָא בְּחִלְמָא זְמַנָּא חַדָּא. וְהִכִּי אֲשַׁפְּחִנָּא
בְּפּוּמָאִי. אָמַר לִיה ר' שְׁמַעוֹן, עַד פְּעֵן רַבִּי
אַנְתָּ, לְמִיעַל בֵּין מַחֲצָדֵי חֻקְלָא, וְהָא כֻּלָּא
אַחֲזִיאוּ לָךְ. וְדָא הוּא דְכְּתִיב, מִה שָׁמוּ וּמִה
שָׁם בְּנוֹ כִּי תִדְעַ. חֻכְמָה שָׁמוּ, תַּפְאֶרֶת בְּנוֹ.

(תְּנָא) (שְׁמוֹת יט) וּמִשָּׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים, זָכָא
חוּלְקִיָּה דְּמִשָּׁה, דְּזָכִי לִיקְרָא דָא,
דְּאוּרִייתָא אֶסְהִיד בְּגִינְיָה כִּי. (תַּמָּא ר' יְהוּדָה) תָּא
חֲזִי, מִה בֵּין מִשָּׁה לְשָׂאֵר בְּנֵי עֲלָמָא. שָׂאֵר בְּנֵי
עֲלָמָא, כִּד סִלְקִין, סִלְקִין לְעֵתְרָא, סִלְקִין
לְרַבּוֹ, סִלְקִין לְמַלְכוּ, אֲבָל מִשָּׁה כִּד סִלְקִין, מִה
כְּתִיב בֵּיה, וּמִשָּׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים, זָכָא
חוּלְקִיָּה.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, מִכָּאן אָמְרוּ חֲבֵרֵינָא, הֲבֵא
לִיטָהֵר מִסֵּעִין אוֹתוֹ, דְכְּתִיב וּמִשָּׁה
עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים. מִה כְּתִיב בְּתִרְיָה, וַיִּקְרָא
אֵלָיו יי'. דִּמָּאן דְּבַעֲי לְאַתְקַרְבָּא, מִקְרָבִין לִיה.
וַיִּקְרָא אֵלָיו יי' מִן הַהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית
יַעֲקֹב וְגו'. ר' יִצְחָק פָּתַח, (תְּהִלִּים סו)

אֲשֶׁרִי תִבְחָר וְתִקְרָב יִשְׁכֵּן חֲצִירָךְ, זָכָא
חוּלְקִיָּה דְּהָהוּא בְּרַנֵּשׁ, דִּקְוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אַתְרַעֲי בֵּיה, וְקָרִיב לִיה, לְמִשְׁרֵי בְּגוֹ הַיִּכָּלָא
קְדִישָׁא, דְּכָל מָאן דְּאִיהוּ אַתְרַעֲי בֵּיה
לְפּוֹלְחָנִיָּה, רְשִׁים הוּא מְרֻשִּׁימִין דְּלִיעִילָא,
לְמַנְדַּע דְּהָא הוּא אַתְבְּחָר מִקְמִיָּה דְּמַלְכָּא
קְדִישָׁא עֲלָאָה, לְמִשְׁרֵי בְּמִדּוּרָיו. וְכֵל מָאן